

Třináctá píseň - Matuška, Waldemar

Ona: Namaluj si na dlaň malý kruh,
pak do toho kruhu trošku foukni,
o to další postará se vzduch,
kruh se k nebi vznáší,
jen se koukni.

On: Kruh je čára,
která svírá
třináct písní,
z kterých vykrvácel smích,
třináct lásek
můj osud čmárá,
třináct lásek
do mých dlaní prokletých.

Oh, třináct lásek
můj osud čmárá,
třináct lásek
do mých dlaní prokletých.

Oba: Ten kruh pálí,
On: mou dlaň trýzní,
Oba: znáš mé přání,
On: ale nevíš, co je pláč. Ona: hm, ...

Je mi v patáchoh, oh, oh, ...
pláč, osud písní, oh, oh, oh, ...
je mi v patách
pláč, ten havran na rtech mých. oh, oh, oh, ...

Oh, je mi v patáchoh, oh, oh, ...
pláč, osud písní, oh, oh, oh, ...
je mi v patách
pláč, ten havran na rtech mých. oh, oh, oh, ...

Oh, oh, oh, oh, oh, oh... oh, oh, oh, ...